

Nr 1417

Av herr **Krönmark m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 113, med förslag till lag om ändring i epizootilagen (1935: 105) m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1209 i Första kammaren)

I proposition nr 113 föreslår departementschefen ändrade riktlinjer för ersättning vid utbrott av salmonellainfektion.

Förslaget bygger på skrivelse från veterinärstyrelsen av den 10 juli 1969, i vilken styrelsen föreslår att staten med fulla värdet skall ersätta djurägare för förlust, åsamkad genom att djur avlivats i samband med konstaterad salmonellainfektion.

Som veterinärstyrelsen framhåller har den enskilde djurägaren mycket ringa möjligheter att själv skydda sin besättning för infektion. I fråga om fjäderfä torde det i de flesta fall röra sig om foderinfektion. Den enskilde saknar helt möjligheter att själv kontrollera inköpta fodermedels innehåll av infekterat material, utan denna kontroll måste ligga hos tillverkaren. I princip torde samma förhållanden gälla för svinbesättningar.

I fråga om nötkreatur talar allt för att det nära nog säkert torde röra sig om betesinfektion, sannolikt spridd av vilda djur. I dessa fall har djurägarna inga som helst möjligheter att vidtaga förebyggande åtgärder.

I fråga om försäkringar är det vanligt med en viss självrisk, för att stimulera till förebyggande av skada. I detta fall torde ett sådant resonemang ej vara logiskt motiverat. Även en full täckning av de enskilda djurägarnas förluster innebär en ganska obetydlig ekonomisk merbelastning för staten, varför vi finner starka skäl tala för att de djurägare, som oförskyllt drabbas av dessa förluster, erhåller ersättning för fulla värdet av avlivade djur.

Vi hemställer,

att riksdagen måtte besluta att till Kungl. Maj:t ge till känna att full ersättning må kunna utgå vid ersättning till följd av salmonellainfektion.

Stockholm den 28 april 1970

Eric Krönmark (m)

Carl Eric Hedin (m)

Hans Wachtmeister (m)